

De JeugdVoetbalTrainer

nummer 36

5^e JAARGANG | OKTOBER 2015 | www.devoetbaltrainer.nl

Paris Saint-Germain onder 13
Vertrouwen geven

FC Barcelona onder 13
Keeper eerste aanvaller

SVI onder 13
Zoneverdediging

Differentiëren
Concentratie trainen

**Thema: Verdedigen
helpt tegenstander**

A-jeugd
Pieter Schrassert Bert

B-jeugd
Brian Groeneweg

C-jeugd
Bart Dubbeldam

D-jeugd
Dennis Gommer

Alexandre Hugeux coacht Onder 13 van Paris Saint-Germain

‘Vertrouwen geven aan alle spelers’

De komst van de Qatari had - in tegenstelling tot wat je zou kunnen verwachten - een positieve invloed op het Centre de Formation van Paris Saint-Germain. De Voetbaltrainer sprak met Alexandre Hugeux over de nieuwe stijl - spelen op balbezit - en de accenten bij twaalfjarigen. Hugeux (31) maakte drie seizoenen geleden de overstap naar het opleidingsinstituut van Paris Saint-Germain. Bij de Franse grootmacht nam hij sindsdien de Onder 13 onder zijn hoede.

Nog geen 11:11

Alexandre Hugeux: “De komst van de Qatarese investeerders heeft gezorgd voor een sterker eerste elftal, maar ook voor een opwaardering van het opleidingscentrum. De kwalitatieve eisen die gesteld worden aan jeugdspelers liggen nu een stuk hoger. Dat zorgt ervoor dat we als jeugdopleiding kunnen doorgroeien en aansluiting vinden bij het niveau van de A-kern. De voorbije jaren zag je al dat steeds meer jeugdspelers de kans kregen om te trainen met de A-kern of om mee op stage te gaan. Niet alle jeugdspelers zullen doorbreken bij PSG zelf, maar velen zullen het wel kunnen maken als profvoetballer, en dat is

toch ook een belangrijke functie van een jeugdopleiding. Door de eisen hoger te leggen, denken we snel op een hoog niveau te komen. Voor de Onder 13 scouten we wel enkel in de regio rond Parijs omdat we vinden dat we jongeren op die leeftijd nog niet uit hun vertrouwde omgeving mogen weghalen. Dat zou hen te veel destabiliseren. Die jonge jongens hebben een comfortabele omgeving nodig om zich verder te ontwikkelen, dicht bij hun familie en vrienden. Die aanpak zorgt er tevens voor dat we een lokale identiteit behouden en dat versterkt de band met de Parijse gemeenschap. Deze aanpak betekent overigens dat er naarmate de leeftijd stijgt steeds

hogere eisen worden gesteld.

Wat betreft het niveau kunnen we ons ook moeilijk vergelijken met andere Europese teams, omdat in de meeste Europese landen bij Onder 13 al 11:11 wordt gespeeld. Wij spelen in de Franse competitie nog 8:8, waardoor we op toernooien in het buitenland nog niet het niveau halen dat van een club als Paris Saint-Germain mag worden verwacht. Toch betekent die ervaring een enorme leerschool, daar de spelers vanaf Onder 14 wel 11:11 gaan spelen in de eigen competitie. Die eerste ervaring helpt hen dan al een serieuze stap vooruit. Het feit dat we het in Frankrijk anders doen, vind

ik niet beter of slechter. Voor spelers die fysiek kleiner zijn, is het een goede zaak dat er langer 8:8 wordt gespeeld, maar voor jongens die al iets groter zijn, maakt het dat moeilijker voetballen omdat ze te weinig ruimte hebben. Het hangt dus van speler tot speler af.”

Anticiperen

Alexandre Hugeux: “Ik heb bij de Onder 13 zesentwintig spelers tot mijn beschikking voor twee teams en we trainen drie keer per week. Pas vanaf Onder 14 staan spelers dagelijks op het oefenveld. Wij spelen onze wedstrijden doorgaans in de formatie 1:4:2:3:1, waarbij naast balbezit de

klemtoon ligt op het naar voren spelen. De nummer 10 staat hoog maar maakt wel meer deel uit van de driehoek op het middenveld dan dat hij een tweede spits is. Hij moet ook kunnen terugvallen naar een meer defensieve positie in het geval dat de 6 en de 8 - in principe twee controlerende middenvelders - de diepte zoeken met een loopactie. Rotatie op het middenveld vind ik een belangrijke factor om flexibel te kunnen voetballen. Het benutten van de vrije ruimte is heel belangrijk.

Tijdens de trainingen proberen we zowel technische als tactische oefeningen te geven en sluiten we geregeld af met een - zinvol - wedstrijdje. Fysieke

oefeningen en coördinatie training komen wel al eens aan bod, maar dat blijft heel oppervlakkig qua inhoud en zeer beperkt in frequentie. We zien het gewoon als een soort introductie naar de spelers toe zodat ze weten wat hun later te wachten staat.

Wat betreft het voetbal is het de filosofie van Paris Saint-Germain om dominant te spelen en dus ligt de nadruk op het rondspelen van de bal. Passing en balcontrole zijn in dat opzicht twee technische elementen waar we bij Onder 13 veel aandacht op richten. Er zijn twee oefenvormen die we frequent gebruiken. In de eerste oefenvorm spelen we met drie teams

van vier spelers in een ruimte die iets kleiner is dan het zestienmetergebied van een regulier speelveld. In die ruimte spelen twee teams op balbezit. Het derde team speelt mee met het team in balbezit. Twee van hen spelen in de ruimte en de twee andere spelers bewegen langs de kortste zijde van het veld. De bedoeling is dat de bal snel heen en weer gaat. Er moet zo snel mogelijk een speler op de zijkant worden aangespeeld, waarna zo snel mogelijk de speler aan de andere zijkant moet worden gevonden. Op die manier bevordert je snelle passing, wat een zo goed mogelijke balcontrole vereist, en stimuleer je ook diepgang in het spel. Bovendien wordt de ruimte bijna automatisch maximaal benut. Als coaching gebruik ik voor de spelers in balbezit korte termen als 'snel spelen' en 'ruimte benutten'. Zo leren spelers zelf snel de beste voetballende oplossing te vinden. Ook de spelers die verdedigen krijgen coaching. Zo geef ik ze mee dat ze compact moeten spelen, in elkaars rug moeten dekken of anticiperen op een bepaalde spelsituatie. Dat laatste item - anticiperen - is iets wat een heel goede speler onderscheidt van een goede. Als je goed kunt anticiperen, ben je veel sneller opnieuw in balbezit. Tijdens één trainingssessie doen we deze oefenvorm maximaal vijftien tot twintig minuten maar wel op een intensief tempo. (tekening 1)

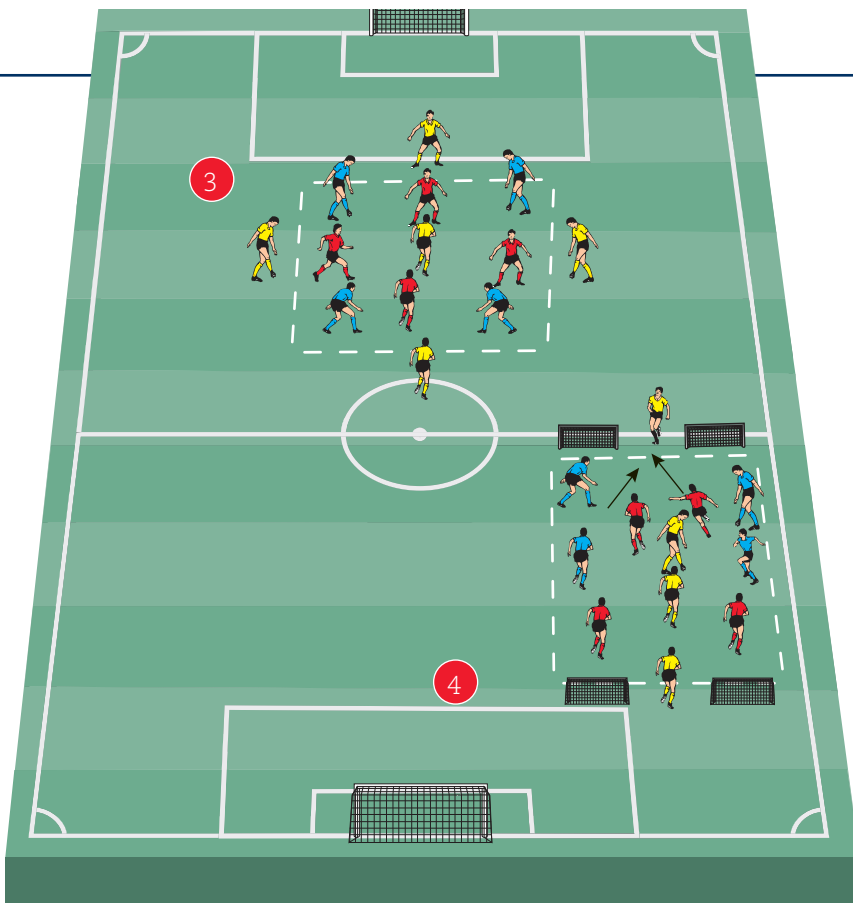
De tweede oefenvorm vraagt een zelfde ruimte die opgesplitst wordt in drie zones, waarbij de middelste zone wordt ingenomen door de twee defensieve spelers. Er zijn drie teams van drie spelers, waarbij elk 'aanvallend' team zijn zone heeft en het derde team het verdedigende team is. Het eerste team speelt de bal rond in zijn zone terwijl één speler van het defensieve team op de bal jaagt. Wanneer elke speler de bal gespeeld heeft, mag een pass verstuurd worden naar het vak van het tweede team. Die pass moet onderschept worden door de andere twee verdedigende spelers, die in de middelste zone bewegen. De jagende speler komt dan in de middelste zone, waarna een andere verdedigende speler gaat jagen in het andere vak. Het team in balbezit heeft de opdracht om de kleine ruimte volledig te benutten en de spelers die de bal niet hebben, moeten die ruimte gebruiken om zich aan te bieden. Voor de spelers in het

middenvak is anticipatie en communicatie zeer belangrijk. De anticipatie en bewegelijkheid kunnen hier sterk bevorderd worden door het lichaam schuin op te stellen. Ook de opstelling ten opzichte van elkaar is erg van belang. De speler die zich het dichtste bij de bal bevindt, moet in de meeste gevallen uitstappen en de tweede speler moet dekking geven in zijn rug." (tekening 2)

Vrij maken

Alexandre Huguex: "Daarnaast leren we spelers hoe en op welk moment ze zich als vrije speler moeten aanbieden aan de speler in balbezit. De oefenvormen daarvoor liggen in het verlengde van de vorige. Er wordt dus gespeeld op balbezit. We gebruiken vaak drie teams in een positiespel omdat we voor het team in balbezit op die manier een man-meersituatie kunnen creëren. In de oefenvorm die wij het meest gebruiken, spelen we 4:4 in een vierkant van vijftien bij vijftien meter.

Het derde team bestaat uit vijf spelers en speelt mee met het team in balbezit. Vier spelers bewegen op elke zijde van het vierkant en de vijfde speler speelt mee in het vierkant. Belangrijk is dat spelers de technische aspecten in een kleine ruimte tot in de perfectie leren beheersen. Alleen zo zullen ze later op een groot veld op het tempo van het professionele voetbal kunnen spelen. (tekening 3)

Positiespelen maken het gros van onze trainingen uit, maar jongens van twaalf jaar oud spelen ook graag eens een echt wedstrijdje. Daarnaast zorgen die wedstrijdjes ook wel voor wat afwisseling. Op een klein speelveld, pakweg twintig bij vijftien meter, hebben twee teams elk twee doeltjes te verdedigen. Het team in balbezit speelt op het speelveld met twee spelers van het derde team. De andere twee spelers van het derde team bewegen op de zijlijn tussen de doeltjes met de bedoeling te kunnen worden aangespeeld via een eentweecombinatie. Je kunt in deze wedstrijdvorm heel veel aanwijzingen geven om tot scoren te komen. Dat kan bijvoorbeeld met direct spel na het eentweetje met de speler op de zijlijn, of bijvoorbeeld door een derde speler na die eentwee. Wil je specifiek de passing beklemtonen, dan kan een doelpunt toegelaten worden na

vijf opeenvolgende passes met één keer raken, of na tien opeenvolgende passes na een aanname. Dat helpt spelers om te leren nadenken hoe het voetbal werkt en om meer oplossingen te leren zien. (tekening 4)

Het is dus niet zomaar een wedstrijdje om een training vol te maken of op een plezante manier de trainingssessie af te sluiten. Er moet altijd een bepaalde zin aan worden gegeven. Ge-regeld doe ik ook een wedstrijdvorm waarin we dezelfde doelstellingen hebben, maar waarin er bijvoorbeeld gespeeld wordt op een lang of een breed speelveld. Wil je diepgang trainen, dan kies je voor een langer speelveld. Als je de passing of flankwissels wil inoefenen, dan opteer je voor een breder speelveld. De grootte van de speelvelden hangt af van hoeveel spelers je laat participeren per team en van het exacte doel van de oefening.”

Vertrouwen

Alexandre Hugeux: “Als jeugdbegeleider moet je je kunnen aanpassen aan en inleven in de leefwereld en het niveau van je spelers. Op die leeftijd is voetballen nog vooral plezier maken. Daarom is het ook belangrijk dat spelers zich goed in hun vel voelen, zowel in de spelersgroep als in hun relatie met de staf. Ze moeten zich in een comfortabele omgeving begeven die hun bevalt. Om die situatie te be-

reiken, probeer ik elke speler op alle vlakken veel vertrouwen te geven. Niet elke jongen van twaalf staat stevig in zijn schoenen. Sommige spelers hebben schrik om hun mannetje te staan op het veld, of om iets te vertellen tegen de coach. Anderen hebben stress of worstelen met de gestelde verwachtingen. Teneinde dat te voorkomen - of op te lossen - creëer ik een persoonlijke relatie met elke speler. Ik geef hun vertrouwen in hun kunnen, zodat ze dat uitstralen en ook zonder complexen kunnen voetballen. Dat leidt ook tot openheid en een goede persoonlijke band naast het veld, waardoor je een prettige leefomgeving ontwikkelt voor de speler. En hij vormt zich ook als mens omdat hij zich vrij kan uitdrukken. De factoren gelukkig zijn en vertrouwen krijgen zorgen voor de beste ontwikkeling van een jeugdspeler. Als trainer ben je ook opvoeder, dus daar zet ik echt op in.”

Samenvatting:

- De jeugdteams van PSG spelen dominant voetbal met de klemtoon op balbezit.
- Anticipatie en communicatie zijn van groot belang voor defensieve spelers.
- Jeugdbegeleiders moeten zich kunnen inleven in de wereld van hun spelers.
- Alexandre Hugeux vindt dat jeugdtrainers ook opvoeders zijn.
- De PSG-coach geeft veel vertrouwen aan zijn spelers.

Online

Informatie over het opleidingscentrum van PSG:

http://iturl.nl/snA_MC

De spelersselectie en staf van PSG onder 13 in het seizoen 2014-2015:

<http://iturl.nl/snb93>

Marcel Sans Navarro, FC Barcelona onder 13

‘Keeper is eerste aanvaller’

De 33-jarige Marcel Sans Navarro coacht dit seizoen de twaalfjarigen van FC Barcelona. Aan De Voetbaltrainer legt de Spanjaard uit dat de jeugdopleiding de lijn van het eerste elftal doortrekt. Tijdens de training wordt er ook al op deze leeftijd gefocust op voetballen. In tegenstelling tot de meeste clubs in Nederland en België worden er nauwelijks vormen getraind waarbij speler A naar speler B dient te passen.

Marcel Sans Navarro is op jonge leeftijd begonnen met coachen. Voor zijn huidige functie was hij vijf jaar lang aan de slag bij de Onder 15 van Barça, waarna hij de Onder 10 en Onder 11 onder zijn hoede nam. Daarvoor was hij trainer van de al-

lerjongsten bij UDA Gramenet, een club uit het Catalaanse Santa Coloma de Gramenet. Bij de Onder 13 is hij de opvolger van Denis Silva Puig, met wie De Voetbaltrainer in VT188 (september 2012) een gesprek had. Marcel Sans Navarro: “De filosofie

van FC Barcelona is de voorbije jaren niet echt veranderd. We proberen het de tegenstander moeilijk te maken door het focussen op balbezit, het leren zien van openingen en uiteraard het winnen van duels. Dat geldt voor het eerste elftal, maar ook

voor alle jeugdteams. De opbouw is het eerste element dat aan bod komt omdat we van daaruit ons eigen voetbal kunnen gaan brengen. Onze doelman is met andere woorden onze eerste aanvaller. Samen met de verdedigers, die altijd op één lijn spelen, vormt hij een blok dat steeds in numerieke meerderheid kan voetballen. Vaak is het 5:2 of 5:3, waardoor je de opbouw snel en makkelijk kunt voortzetten. In defensief opzicht geeft dat blok van vijf dan weer een bepaalde organisatorische zekerheid.”

Bewegen in zone

Marcel Sans Navarro: “De bedoeling is dat de verdedigers de bal rondspreken tot een middenvelder aanspeelbaar is. Die driehoek op het middenveld is in ons systeem heel flexibel. Hoewel we op papier met de punt naar achter spelen - de nummer 6 is de enige speler die in positie blijft

- moeten er voor de verdediger in balbezit steeds twee aanspeelpunten zijn in het middenveld en eentje in de aanval. Op die manier kunnen we toch kansen proberen te creëren als het middenveld op slot zit. De voetballende oplossing voor de middenvelders ligt hoofdzakelijk bij de aanvallers. Wij spelen in de jeugd met een vaste diepe spits en twee

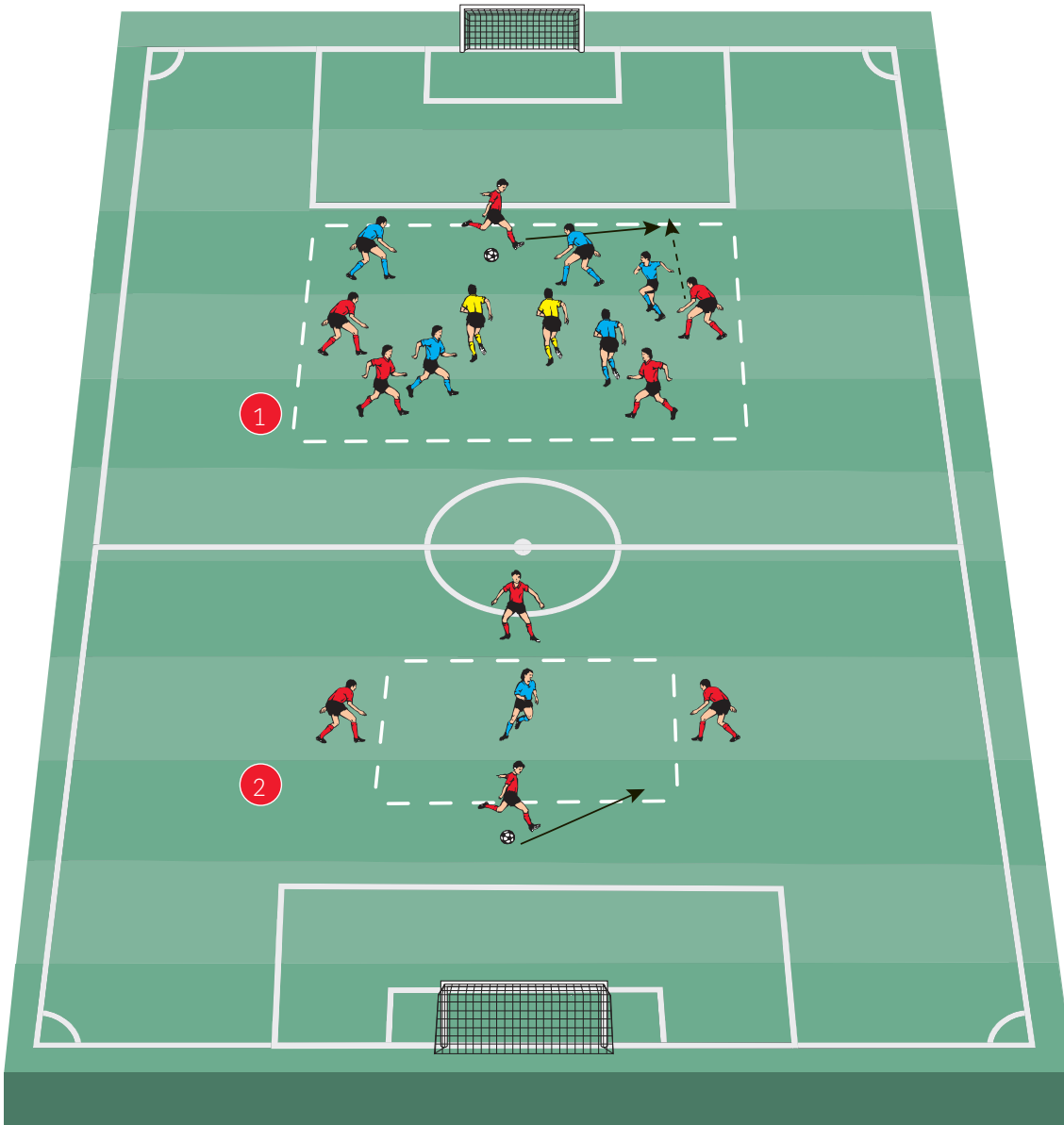
die situatie altijd de opdracht om of de bal van flank te wisselen of een verdediger aan te spelen. Zo maak je de ruimte weer groter en kan je het opnieuw proberen.

Wanneer de bal bij de tegenstander komt, zetten we meteen druk om de bal zo hoog mogelijk te veroveren en zodoende zo snel mogelijk weer bij het doel van de tegenstander te

‘De nummer 6 is de enige middenvelder die vanuit zijn vaste positie speelt’

buitenspelers. Die vormen steeds één horizontale lijn. Flankwissels behoren zeker bij de Onder 13 nog niet tot het spelconcept. Dat kan ervoor zorgen dat de middenvelders geen aanspeelpunt vinden in de frontlinie. Daarom geven we ze in

komen. Ons systeem verandert bijna nooit. Naast het spel in balbezit willen we de spelers bij Onder 13 vooral leren hoe ze in hun zone kunnen bewegen om het voetbal te bevorderen. De enige positiewissel die kan voorvallen is dat de back over

de vleugelaanvaller gaat, maar daar stopt het. Aanvallers hebben - in tegenstelling tot bij veel andere teams - ook geen specifieke taken in defensief opzicht. Ze hoeven enkel druk te zetten wanneer een verdediger van de tegenstander in balbezit is."

Balbezit

Marcel Sans Navarro: "We werken veel met beeldmateriaal. Elke wedstrijd en elke training wordt zonder uitzondering volledig op film vastgelegd. Elementen die beter kunnen, halen we eruit en bespreken we met de spelers. Dat kan in de groep of individueel. Soms gebruiken we ook beelden van het eerste elftal of de beloften als we iets beter willen uitleggen. Dat werkt enerzijds stimulerend voor die jonge jongens en

anderzijds zien ze dan ook wel hoe we echt willen dat ze voetballen. Feedback vinden we heel belangrijk. Daarom maken we na elke training en wedstrijd ook sowieso in de groep een evaluatie. Dat duurt maximaal een tiental minuten, het mag ook niet té veel worden. Dan bespreken we zaken die we in het vervolg anders willen zien of bepaalde punten die beter moeten worden uitgevoerd.

De meest eenvoudige oefeningen op training zijn positiespelen op balbezit. In een ruimte zo groot als het zestienmetergebied spelen we dan 5:5 met twee jokers. De spelers van de ploeg in balbezit maken de ruimte zo groot mogelijk, wat betekent dat elke speler als het ware tegen de zijlijn kleeft. Het spel ver-

leggen gebeurt bij voorkeur via een speler centraal, via een joker dus. (tekening 1)

Balbezit trainen we verder in vierkanten van tien meter bij tien meter waarbij vier spelers elk een zijlijn bezetten en één speler de jager is. We gebruiken een doorschuifstelsel zodat iedereen zowel qua frequentie als in tijd evenveel aan bod komt als jager. De coaching in deze oefenvorm gaat over de kwaliteit van de passing en tempo. Een speler die een slechte pass geeft, moet een reeks klassieke kracht- of coördinatieoefeningen doen, zoals opdrukken of sit-ups. Op die manier leren spelers dat ze er alles aan moeten doen om terug te knokken wanneer ze een foute pass geven. We houden de oefeningen wel vrij basic omdat dit enkel dient om de spelers te stimuleren geconcentreerd te blijven tijdens het langdurig rondspelen van de bal. Bij jongeren van die leeftijd verslapt de aandacht al eens wanneer iets bijna routine wordt, maar niemand doet nu eenmaal graag die oefeningen. (tekening 2)

Je kunt dezelfde oefenvorm ook in 8:2 uitvoeren, in een vierkant of rechthoek. (tekening 3) Hoe kleiner de ruimte, hoe beter de kwaliteit van passing moet zijn en hoe sneller er gevoetbald moet worden. Wij breiden het geregeld uit naar 6:6 + 3, waarbij de ploeg in balbezit drie extra spelers heeft om de bal rond te spelen. De ruimte is niet meer dan een achtste van een standaard voetbalveld. Onderlinge coaching is dus belangrijk in die oefenvormen. (tekening 4)

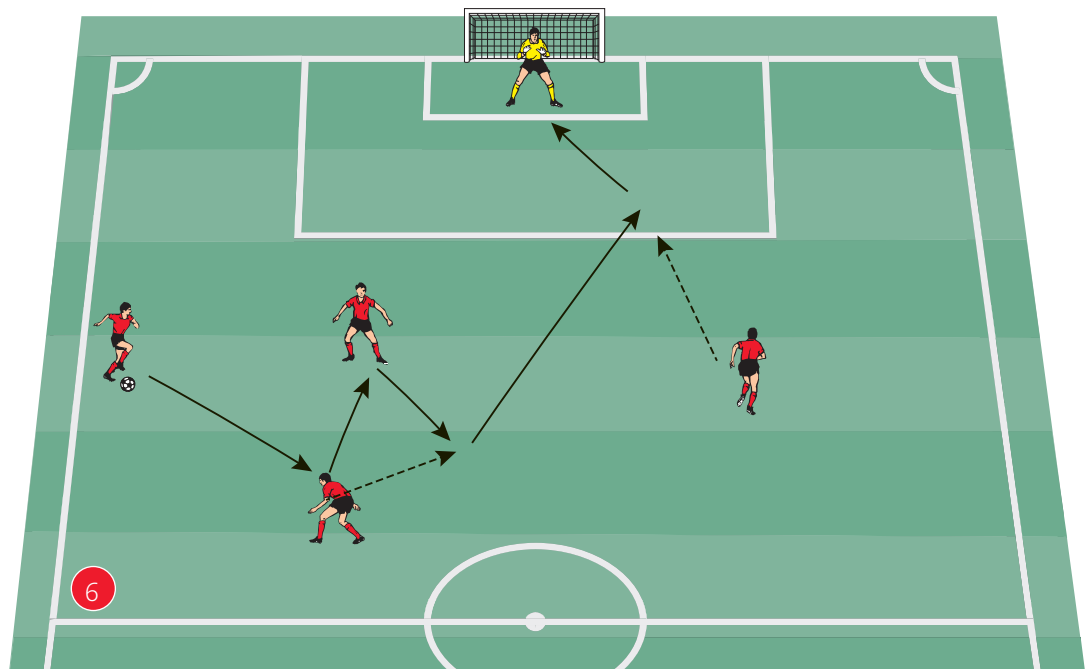
Naast de rondo's in kleine ruimtes om het balbezit te stimuleren,

spelen we soms een wedstrijdje in een ruimte twee keer zo groot als het zestienmetergebied. Meestal is het dan 5:5 + 1 plus twee keepers. De joker zorgt ervoor dat de ploeg in balbezit toch een voordeel heeft. (tekening 5)

Succes stimuleert in positieve zin. Dat geldt voor elke jeugdspeler. Daarom hanteren we bij onze jeugdteams dat elke speler evenveel speeltijd krijgt. Ik heb 22 jongens tot mijn beschikking, iedereen is gelijk en iedereen krijgt evenveel kansen. Op die manier leert elke speler ook met elke andere speler voetballen. Dat vinden we belangrijk naar later toe, wanneer ze eventueel in het profvoetbal terechtkomen. Naar oefenvormen toe houden we het grotendeels bij rondo's; het gebeurt slechts zelden dat we een spelsituatie standaard inoefenen, maar het kan wel. Bijvoorbeeld het opzetten van een aanval waarbij de flankspeler de 6 of de 8 aanspeelt, die een verticale eentwee doet met de diepe spits en dan de andere flankspeler aanspeelt." (tekening 6)

Samenvatting:

- FC Barcelona onder 13 focust op balbezit, het leren zien van openingen en duels winnen.
- De opbouw is het eerste aspect dat aan bod komt.
- Verdedigers moeten twee aanspeelpunten hebben in het middenveld.
- Speler moeten leren hoe ze in hun zone kunnen bewegen om het voetbal te bevorderen.
- Beeldmateriaal en feedback zijn bepalende elementen.

Gebruik van neutrale speler om zonedekking te trainen

Zoneverdedigen bij D-pupillen

De overgang van het meestal halve naar het hele veld vergt veel van D-pupillen. Het omgaan met de ruimtes, met linies en met posities betekent dat spelers veel keuzes moeten maken. Verdedigend gezien is het daarom verreweg het gemakkelijkst om mandekking toe te passen, omdat spelers dan minder keuzes hoeven te maken. Joram Hendriks, trainer van SVI D1, vindt dat beide speelwijzes aan de orde moeten komen. Hij gebruikt op trainingen bewust de neutrale speler om het verschil tussen mandekking en zonedekking duidelijk te maken.

In positie blijven

Joram Hendriks: “Kenmerkend voor D-pupillen is dat ze tijdens het verdedigen vooral op hun eigen man letten. Dit is duidelijk iets wat ze vanuit de E-pupillen meegenomen hebben. Op trainingen maakte ik geregeld mee dat een rechtsback helemaal meeliep met een vleugelspeler, op het moment

dat die laatste zich liet inzakken. Je moet dan beide spelers aanspreken. Tegen de vleugelspeler zeg ik dat hij het beste voorin kan blijven, omdat hij daar gevaarlijk is. Tegen de rechtsback zeg ik dat hij gewoon in positie moet blijven staan, omdat hij door mee te lopen veel ruimte achterlaat. Je ziet dat D-pupillen nog lang niet altijd het

het moment dat je toch met zonedekking aan de slag wilt, is die aantallen veranderen. Daardoor breng je spelers op een natuurlijke manier in situaties waarin ze keuzes moeten maken. Want bij zonedekking worden spelers veel meer bevraagd op het maken van die keuzes. Die aanpassing van de aantallen maken wij door een neutra-

Joram Hendriks doorliep tot en met de A-junioren de jeugdopleiding van FC Zwolle. In de senioren speelde hij bij Alcides en Be Quick '28 in de Hoofdklasse. Een heupblessure

dwong hem enkele niveaus lager te gaan voetballen bij SVI in de Tweede Klasse. Bij hetzelfde SVI rolde hij het trainersvak in. Hendriks staat samen met zijn broer Jordy aan het roer bij de D1. Tevens assisteert hij bij het eerste elftal en is hij bezig TC II te halen.

‘Bij D-pupillen komt zowel man- als zonedekking voor tijdens de wedstrijd’

vermogen hebben om elkaar hierin te sturen. Daarvoor zijn ze nog veel te veel met zichzelf bezig.”

Neutrale speler

Joram Hendriks: “Wanneer je in partijt vormen in gelijke aantallen gaat werken, bijvoorbeeld 6:6, zie je het principe van mandekking sterk terugkomen. Overal op het veld ontstaan koppeltjes. Wat je dus moet doen op

le speler in te voegen, die met beide teams mee mag spelen. Het wordt dan 6:6 + neutrale speler (zie trainingsvorm 1).”

Keuzes maken

Joram Hendriks: “Doordat we van de reguliere vorm van 6:6 na verloop van tijd gaan spelen met een neutrale speler, wordt er ineens veel meer gescoord. Dit is ook wel logisch, want als

je aan de bal bent heb je een overtal en als je de bal niet hebt sta je in ondertal. Het grote verschil zit echter in de keuzes die de spelers ineens moeten maken. Zeker wanneer je tegen die neutrale speler zegt dat hij in de as van het veld moet blijven spelen. Verdedigend gezien ontstaan er dan interessante situaties. Want verdedigen in ondertal betekent vooral veel keuzes maken. Ga je uitstappen en zo ja, wanneer? In wedstrijden komen situaties voor dat je in ondertal moet verdedigen. Daarom vind ik het ook belangrijk dat je zowel man- als zonedekking aanleert bij D-pupillen. Ik zeg daarbij niet dat je spelers beide vormen al moeten beheersen, maar je kunt ze er wel kennis mee laten maken. Dat spelers vervolgens verkeerde keuzes maken is niet erg, want daar leren ze van. Zodra een speler drie keer dezelfde verkeerde keuze maakt, moet je er uiteraard wel wat van zeggen.”

Gesprekken aangaan

Joram Hendriks: “Het verdedigen op de eigen helft begint bij ons eigenlijk al voorin. In de wedstrijden wil ik dat mijn 9 diep blijft staan, zodat je in de omschakeling snel diep kunt spelen. Maar je kunt ervoor kiezen om in de beginsituatie met de 9 pas vanaf de middenlijn druk te gaan zetten, zodat de ruimtes tussen de linies klein blijven. Ik zeg tegen mijn spelers dat het niet erg is als de tegenstander achterin de bal een paar keer heen en weer speelt. Uiteindelijk zullen ze toch wel naar voren willen om te scoren. Zodra de bal naar een middenvelder of aanvaller van de tegenpartij wordt gespeeld, gaat mijn 9 weer diepte zoeken en loopt dus niet mee terug. Verdedigend gezien heeft de 9 alleen de taak om te zorgen dat er via de zijkant opgebouwd gaat worden. Op deze wijze geef je altijd druk van binnen naar buiten, waardoor je het de tegenstander moeilijker maakt omdat er minder afspeelmogelijkheden zijn.

Als je de situatie zoals in de tekening van trainingsvorm 1 op het trainingsveld voor elkaar krijgt en de bal gaat naar de zijkant, is dat vaak een goed

moment om de training even stil te leggen. Want met name achterin kun je je spelers dan bevragen, bijvoorbeeld wanneer mijn 2 bij de 11 van de tegenstander is blijven staan. Ik vraag dan aan mijn 3 hoe hij vindt dat de 2 staat opgesteld. Vaak zul je dan zien dat die 3 het wel goed vindt. Maar als je vervolgens uitlegt dat die neutrale speler diep gaat lopen, zegt de 3 ineens dat de 2 verder naar binnen moet komen om die neutrale speler op te pakken. Dan geef ik aan dat, wanneer de 2 al eerder naar binnen was gekomen, de neutrale speler wellicht niet eens de diepte had gekozen omdat er dan geen ruimte was geweest. Juist door vragen te stellen gaan je spelers nadenken over situaties en dat is bij het trainen van zonedekking erg belangrijk. In de wedstrijd

tal te staan: 3:4. Geen ideale situatie natuurlijk, maar in een ondertalsituatie verdedigen betekent niet dat je sowieso een tegendoelpunt krijgt. In ondertal wordt het belang van instappen, loslaten en samenwerken juist nóg belangrijker en daar leren spelers van.”

Druk naar voren

Joram Hendriks: “Zodra je, terwijl het spel nog stilligt, de 2 naar binnen laat komen stel je opnieuw een vraag aan de 3: ‘Denk je dat de 2 of 7 van de tegenpartij, dus de speler in balbezit, nu de lange bal gaat geven op de 11? Zou jij dat zelf kunnen over zo’n afstand?’ Nee dus. Dat zijn gesprekken waarbij je situatief heel goed duidelijk kunt maken dat D-pupillen hun tegenstander los moeten durven laten. Het is

‘In ondertal wordt het belang van instappen, loslaten en samenwerken belangrijker’

wil ik namelijk ook dat ze creatief zijn en zelf keuzes maken, in plaats van af te wachten totdat de trainer vanaf de kant roept wat er moet gebeuren. In het geval dat de neutrale speler toch aangespeeld wordt en onze 2 erheen gaat, kom je op eigen helft in onder-

maar de vraag of je met alleen begeleidende coaching dezelfde resultaten boekt, omdat je spelers veel minder bewust maakt van wat het gevolg is van hun handeling. In het geval van de dieplopende neutrale speler moet dat in principe van achteruit opgelost

worden. Door het van achteruit op te lossen is de kans op tegendoelpunten groter, maar je leert spelers wel aan om druk naar voren te geven. Dat laatste vind ik veel belangrijker. Door verdedigers vroeg aan te leren om snel aan te sluiten, zorg je dat ze de linies kort op elkaar houden en het belang daarvan ook al op jonge leeftijd inzien. In vormen 1:1 (zie trainingsvorm 2) is het snel aansluiten al een aandachtspunt.”

Overgeven van de 9

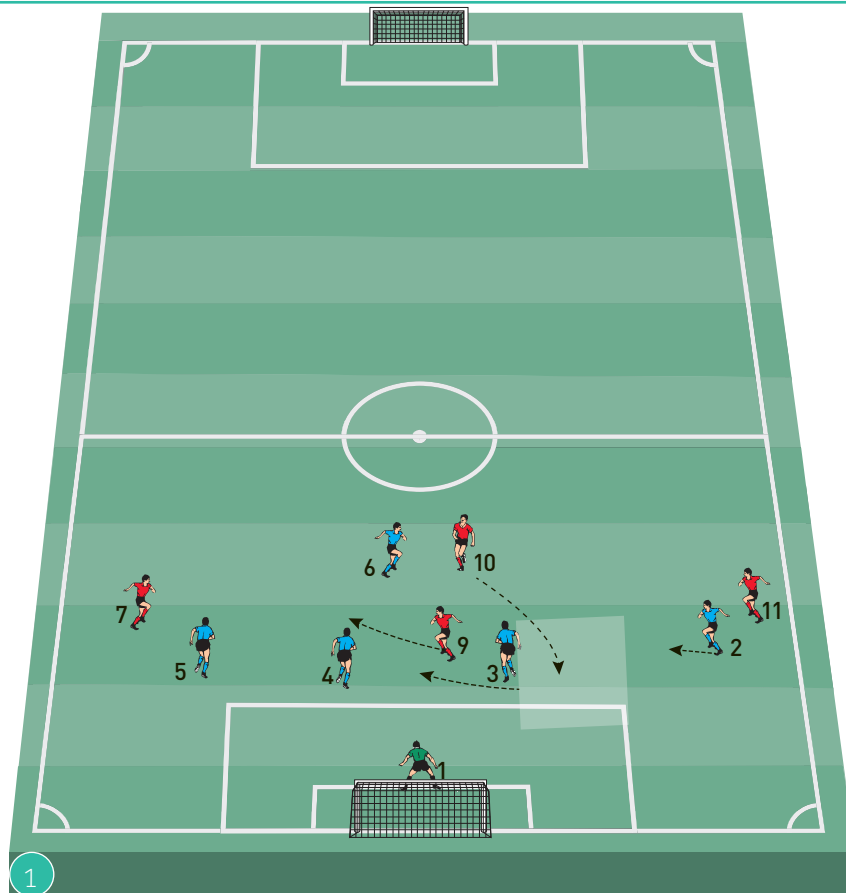
Joram Hendriks: “In trainingsvorm 1 speel ik met drie verdedigers. In de wedstrijd zijn dat er vier. Wanneer de 9 van de tegenpartij in de wedstrijd in de breedte beweegt, dan moeten de 3 en 4 aan elkaar overgeven. Hierbij is

‘De 9 moet ook tijdens verdedigen voorin blijven’

het belangrijk dat ze in de zone blijven staan. Als de 9 van de tegenpartij van onze 3 naar onze 4 beweegt en er wordt niet overgegeven, kan bijvoorbeeld een 10 van de tegenpartij in de diepte lopen en aangespeeld worden (zie tekening 1). Als je een soortgelijke situatie op het trainingsveld ziet,

Gebruik van de neutrale speler in de omschakeling

Er zijn trainers die een neutrale speler puur als oplossing zien wanneer er een oneven aantal spelers op de training is verschenen. Hendriks vindt dat je meer uit zo'n neutrale speler moet halen, door hem specifieke taken mee te geven. Dat de neutrale speler van Hendriks in deze vorm in de as moet blijven staan, heeft ook aanvallend gezien een doel. Op het moment dat de bal door de achterhoede veroverd wordt, kan er gelijk iemand vooruit aangespeeld worden. De neutrale speler staat immers altijd vrij. Zo heeft de neutrale speler ook tijdens het omschakelmoment van verdedigen naar aanvallen een functie, waarbij je als trainer kunt aangeven dat je wilt dat de bal gelijk vooruit gespeeld wordt. Doordat de neutrale speler in de as steeds vrij staat, kan de 9 tijdens het verdedigen op eigen helft gewoon zo diep mogelijk blijven staan en aanspeelbaar zijn.

moet je daar iets mee. Want het is een ideale mogelijkheid om je spelers bewust te maken van het belang om in de zone te blijven staan en niet te snel mee te lopen met hun directe tegenstander.”

Doorstappen

Joram Hendriks: “In wedstrijden kun je in een situatie komen dat een centrale verdediger van de tegenpartij met de bal het middenveld indribbelt en de 9 er niet meer bij kan. Als dat gebeurt, gaat een middenvelder van de tegenpartij automatisch wat meer dieplopen om ruimte te maken voor die centrale verdediger. Ik wil dan dat mijn eigen 3 of 4 in gaat stappen om die ruimtes kleiner te maken. We spelen dus even één-op-één. Mijn centrale verdediger hoeft er niet gelijk bij te komen, maar is als hij doorstapt wél meer in de buurt van de bal. Bij ons team is dit haalbaar, omdat een van de beide centrale verdedigers in mijn elftal meer een middenvelder is. Ik zie om mij heen wel meer trainers die een centrale verdediger opstellen die van origine een middenvelder is. Ik vind ook dat je al in de D ervoor moet kiezen om dieplopende mensen van achteruit op te vangen, in plaats van een 9 mee terug te laten zakken tot op

het middenveld. Door de 9 voorin te laten staan heb je altijd een aanspeelpunt en kom je in de omschakeling van verdedigen naar aanvallen gelijk één-op-één te staan in het centrum. Als de 9 wel inzakt, kan de tegenstander de bal eenvoudiger verplaatsen van links naar rechts, omdat de beide centrale verdedigers vrijstaan.”

Drie verdedigers

Joram Hendriks: “Wanneer in een wedstrijd een centrale verdediger doorstapt, kom je in je laatste linie met drie verdedigers te spelen. In trainingsvorm 1 is dat laatste ook het geval. Dit betekent dat je je verdedigers het verdedigen in 1:1 ook aan moet leren en zelfs ook het 1:2. In eerste instantie spelen we bij die vorm nog niet met buitenspel, maar na verloop van tijd doe ik dat wel. Ik wil zo snel mogelijk de vertaling maken naar de wedstrijd. Bij dit spelen op buitenspel zullen de spelers goed op elkaar moeten letten en met elkaar moeten communiceren. Dan gaat het dus over het bewust worden waar de bal, de tegenstander én je medespelers zijn. Dat zijn, zeker als je aan de slag wilt met zonedekking bij D-pupillen, belangrijke voorwaarden om rekening mee te houden.”

Trainingsvorm 1

Doel

- verbeteren van het kantelen/knijpen en het doordekken van verdedigers op de eigen helft

Organisatie

- het veld is ongeveer 50-60 meter lang en 40-50 meter breed
- 6 doeltjes
- 10 pylonen, waarvan er 6 bij de middenlijn staan
- 12 hesjes in 2 verschillende kleuren

Inhoud

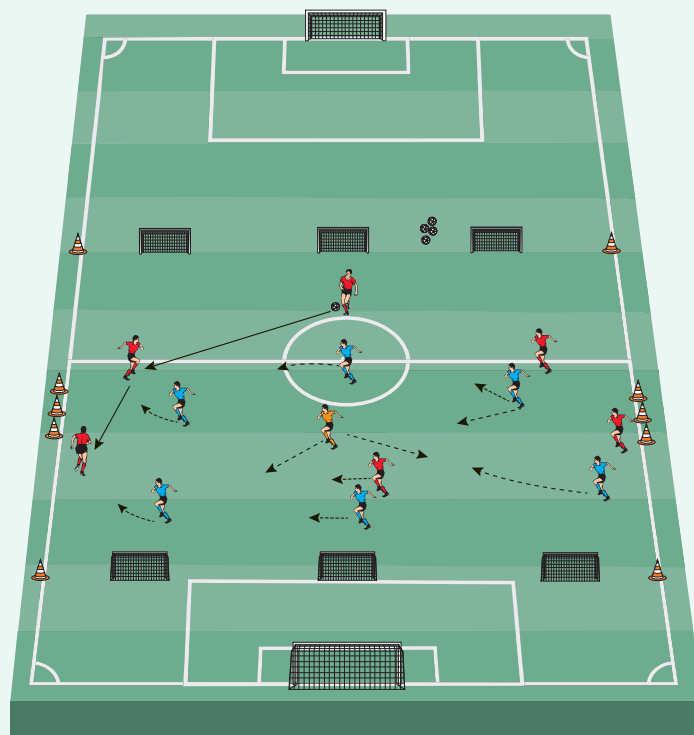
- partijspel 6:6 + neutrale speler
- er kan gescoord worden op de kleine doeltjes, ook door de neutrale speler

Coaching

- 'Zak in en maak het veld klein.'
- '9 dwing de verdediger om de bal naar de zijkant te geven.'
- '6 of 8 schuif mee naar de kant waar de bal is en laat je man los.'
- '6 of 8 ga naar de back toe die wordt aangespeeld.'
- '6 of 8 pak de neutrale speler op zolang die nog niet in de diepte gelopen is.'
- '2 of 5 schuif mee naar de kant waar de bal is en laat op tijd je man los.'
- '2 of 5 durf in te stappen op de neutrale speler wanneer die diep gaat lopen.'

Methodiek

- maximaal 3 keer raken voor de tegenpartij
- met buitenspel gaan spelen, waarbij de 3 pylonen als middenlijn dienen

Trainingsvorm 2

Doel

- verbeteren van het verdedigen tijdens het duel 1:1 en 1:2

Organisatie

- het veld heeft de grootte van een dubbel strafschoopgebied
- 6 pylonen
- 2 grote doelen
- 10 ballen bij het grote doel op de achterlijn

Inhoud 1

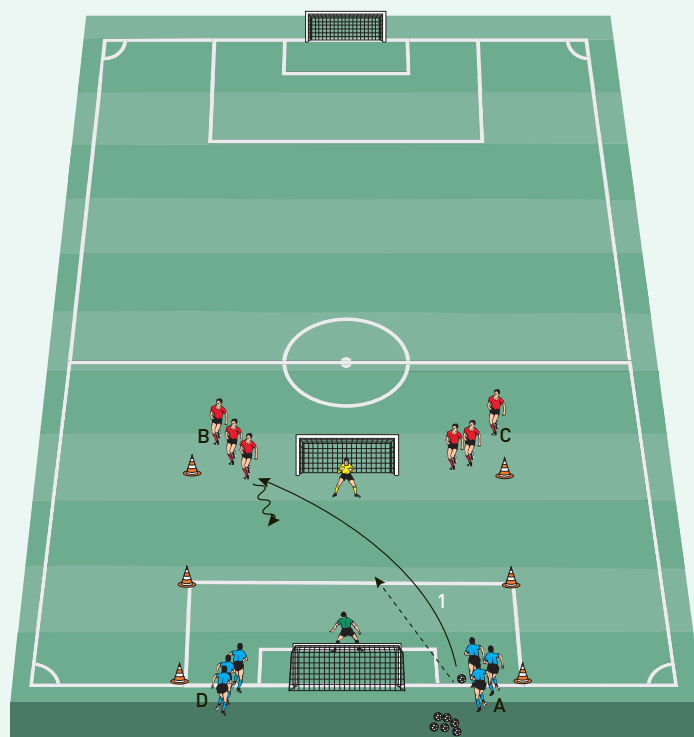
- speler A speelt een strakke bal over de grond op speler B
- speler A sprint richting de dribbelende B en probeert de bal af te pakken
- speler B dribbelt op hoog tempo en zoekt A op

Inhoud 2

- speler A speelt een strakke bal over de grond op speler B
- speler A sprint richting de dribbelende B en probeert de bal af te pakken
- speler B dribbelt op hoog tempo en zoekt A op
- speler C mag starten met lopen op het moment dat B de bal heeft ontvangen
- er wordt nu met buitenspel gespeeld

Inhoud 3

- speler A speelt een strakke bal over de grond op speler B
- speler A sprint richting de dribbelende B en probeert de bal af te pakken
- speler B dribbelt op hoog tempo en zoekt A op
- speler C mag starten met lopen op het moment dat B de bal heeft ontvangen
- er wordt nu met buitenspel gespeeld
- op het moment dat A de bal afpakt van BC of de keeper bij A heeft een schot geblokt, mag speler D ook meedoen waardoor het 2:2 wordt

Coaching

- 'Ga laag door je knieën en probeer de tegenstander een kant op te duwen.'
- 'Sluit na de inspeelpass gelijk aan en zorg dat je B buiten de zestienmeter kunt verdedigen.'
- 'Blijf lang op je benen staan en maak alleen in het uiterste geval een sliding.'
- (bij inhoud 2 en 3) 'Loop met een boogje en scherm de passlijn van B naar C af.'

Differentiëren dankzij Nideffer

Trainen van concentratie

Op welk niveau je ook speelt en hoe oud je ook bent, voor spelers en trainers is concentratie een bekend begrip. Het wordt al een stuk lastiger om uit te leggen wat concentratie (of een gebrek daaraan) dan precies is. Wanneer je als trainer roept dat spelers geconcentreerd moeten zijn, is dat dan genoeg? De Voetbaltrainer spreekt met sportpsychologe Rianne van Strien, die in dit artikel vertelt hoe spelers zich wedstrijdklar kunnen maken. Ze gebruikt daarbij het model van Nideffer (1976). Twee lessen leert ze ons alvast. 'Concentratie is een vaardigheid die getraind en verbeterd kan worden. En durf te differentiëren.'

Concentreer je!

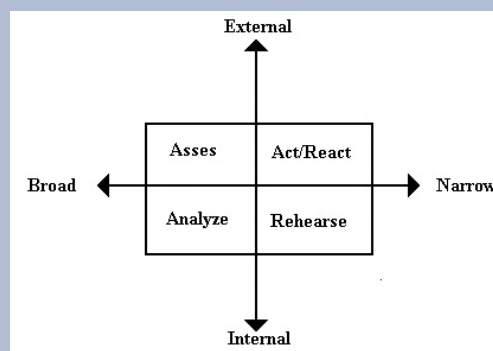
Rianne van Strien: "Concentreer je!" Het is een opmerking die vrijwel elke trainer wel eens heeft gemaakt tegen een speler. Denk hierbij aan situaties waarbij een ploeg een hoekschop tegen krijgt, een speler een penalty gaat

nemen of een team dat in de laatste minuten van een wedstrijd een 1-0 voorsprong over de streep probeert te trekken. Het probleem is echter dat je enkel door 'Concentreer je!' te roepen, niet je doel bereikt. Want een speler moet juist weten wáár hij zich op

moet concentreren. De Amerikaanse sportpsycholoog Robert Nideffer ontwikkelde een model waarbij hij grofweg gezegd twee opties onderscheidt. Moet een speler de aandacht vestigen op zichzelf (intern) of juist op zijn omgeving (extern)? Daarnaast kunnen spelers binnen dat interne of externe nog eens een voorkeur hebben voor precies kijken of juist globaal kijken (smal of breed)."

Model van Nideffer

Rianne van Strien: "In sportpsychologie wordt concentratie gedefinieerd als een 'toestand': dat ben je wel óf niet, beter concentreren bestaat dus niet. Je richt je aandacht ergens op (focussen) en de kans dat je dan in concentratie komt neemt toe. In concentratie zijn waarnemen en handelen één: er is geen bewust denkproces. Sporters hebben het ook wel over 'flow'; de toestand waar alles vanzelf lijkt te gaan. Net als slaap kun je enkel de voorwaarden creëren om de kans dat je in slaap valt (of concentratie komt) groter te maken. Robert Nideffer ontwierp in 1976 een model, waarbij hij in kaart bracht hoe sporters hun aandacht kunnen richten. Hij maakt hierbij onderscheid tussen intern (gedachten, gevoelens) en extern (het veld, tegenstanders, publiek, de bal, et cetera)."

Wisselen tussen stijlen

Rianne van Strien: "Het model van Nideffer geeft inzicht in de wijze waarop sporters hun aandacht kunnen richten tijdens trainingen of wedstrijden. Dit kun je vervolgens gebruiken om jezelf wedstrijdklar te maken. Uitgangspunt van Nideffer is dat spelers van nature een voorkeur hebben waarop ze hun aandacht richten. Spelers zijn aan het denken (intern gericht) of zijn aan het waarnemen (extern gericht). Tijdens of voorafgaand aan een wedstrijd is het belangrijk dat je kunt wisselen tussen

de stijlen, dus dat je je aandacht kunt verleggen. Een mooi voorbeeld hiervan is hockeykeeper Jaap Stockmann (clip 1) die tijdens de strafcorner kort even met de aandacht naar zichzelf gaat ('Ik tel even tot twee, neem mijn rust.') voordat hij zijn aandacht weer naar buiten richt en zich concentreert op de bal."

Tegengesteld

Rianne van Strien: "Om je zo goed mogelijk voor te bereiden op een wedstrijd, stelt sportpsycholoog Jan Huijbers in zijn uitwerking van de theorie van Nideffer dat sporters in hun wedstrijdvoorbereiding ook het tegengestelde moeten doen van hun natuurlijke voorkeur. Hiermee voorkomt de sporter dat hij of zij té gefocust is. Enkele voorbeelden: Turner Epke Zonderland is een heel sociale jongen, die van nature hoogstwaarschijnlijk een externe voorkeur heeft.

komen. Daar omheen doen ze vooral waar ze zich het prettigst bij voelen."

Ruimte inbouwen

Rianne van Strien: "De een wil zijn wedstrijdvoorbereiding het liefst in stilte doen, een ander zoekt liever de drukte op. Voor trainers betekent dit gegeven dat ze antwoord moeten proberen te vinden op de vraag: Wat doen we tijdens de voorbereiding op een wedstrijd als groep en welke ruimte krijgt het individu? Natuurlijk kun je voor de uitstraling starten met een gezamenlijke warming-up, maar het is zeker goed dat je ruimte inbouwt voor het individu, waardoor elke speler de mogelijkheid krijgt om zich ook op zijn eigen manier voor te bereiden op de wedstrijd die komen gaat. Neem Wilfried Bony (clip 3) die ervan houdt om even alleen over het veld te lopen en het strafschopgebied alvast te verkennen. Om ruimte te houden voor

elke wedstrijd voor te bereiden op de manier van hun voorkeur. Je doet dit niet uit een soort bijgeloof, maar als moment van concentratie. Je kunt ze de volgende opdracht geven: 'Kies iets uit waar je zélf wedstrijdklaar van wordt'."

'Wat doen we gezamenlijk en welke ruimte krijgt het individu?'

Om zich te focussen zondert hij zich voorafgaand aan een wedstrijd af en vermijdt daardoor prikkels vanuit de turnhal (clip 2). Bij atleet Usain Bolt is het tegenovergestelde juist het geval. Van nature is hij intern gericht. Om te voorkomen dat hij té gefocust wordt, zoekt hij daarom voorafgaand aan de wedstrijd ook het contact en de drukte op. Hij gebruikt de energie in het stadion om zich op te laden. Voor beide sporters is dit slechts een onderdeel van hun routine. Ze verleggen kort de aandacht naar binnen of juist naar buiten om in het goede gevoel te

dat individuele is het volgens mij dus ook onverstandig als je spelers verbiedt om met oortjes in naar muziek te luisteren in de kleedkamer. Of dat je het omgekeerde doet en elke speler blootstelt aan keiharde muziek uit een box die in de kleedkamer staat. Durf hierin ook vooral te differentiëren."

Voorkeur bepalen

Rianne van Strien: "Natuurlijk rijst dan de vraag hoe je nu weet waar de voorkeur van een speler ligt. Om dit te bepalen kun je oefeningen met je spelers doen. Voor een training of oefenwedstrijd laat je alle spelers eens met hun ogen dicht in de kleedkamer een mooi voetbalmoment van zichzelf visualiseren. Een tweede keer laat je ze allemaal luisteren naar keiharde muziek en een derde keer krijgen spelers alle ruimte vast het veld op te gaan of om met supporters te praten. Na verloop van tijd vraag je spelers waar ze zich het lekkerst bij hebben gevoeld. Zo kan een speler zelf beslissen welke vorm het beste bij hem past. Vervolgens geef je spelers de ruimte om zich, naast een gezamenlijk deel,

"Mensen denken dat concentratie betekent dat je ja zegt tegen hetgeen waarop je je moet concentreren. Maar dat betekent het helemaal niet. Het betekent dat je nee zegt tegen honderd andere goede ideeën. Eigenlijk ben ik even trots op de dingen die ik niet gedaan heb als op de dingen die ik wel heb gedaan." – Steve Jobs –

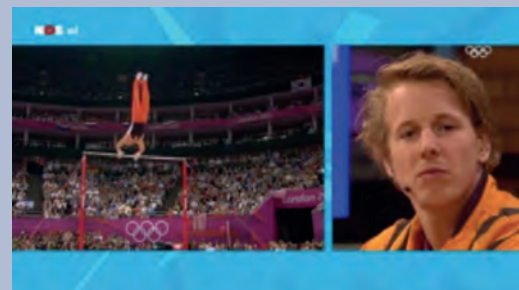
Clip 1: Jaap Stockmann en de strafcorner
Hockeydoelman Jaap Stockmann keepte meer dan honderd interlands in het Nederlands team. Hij vertelt hoe hij te werk gaat zodra hij een strafcorner moet gaan stoppen en waar hij zijn aandacht op richt.

<http://tinyurl.com/p8v4eq5>

Clip 2: Epke bekijkt zijn prestaties
In het TV-programma 'Londen Late Night' kijkt Epke Zonderland terug op zijn finale aan de rekstok bij de Olympische Spelen.

<http://tinyurl.com/ogfq5h2>

Clip 3: Wilfried Bony en zijn ritueel
Manchester City-spits Wilfried Bony (ten tijde van dit filmpje nog spelend in Nederland) vertelt over de manier waarop hij zich wedstrijdklaar maakt voorafgaand aan een wedstrijd.

<http://tinyurl.com/paxnsn4>

A-JEUGD

Pieter Schrassert Bert doorliep de jeugdopleiding van PSV, maar debuteerde in het seizoen 1998/1999 bij FC Den Bosch in het betaalde voetbal. Behalve bij diverse amateurclubs speelde hij ook enkele jaren in de zaal bij meervoudig landskampioen FCK De Hommel uit Berlicum. In het profvoetbal trainde hij bij Willem II en werd daar landskampioen met de C1. Inmiddels is hij voor het vijfde jaar trainer bij Sparta. Daar trainde hij de Onder 17 en en assisteerde bij het eerste elftal. Dit seizoen traint Schrassert Bert de A1 (Onder 19) van Sparta Rotterdam. Hij is tevens in het bezit van TC I.

VOLG De VoetbalTrainer
Twitter Facebook LinkedIn YouTube

Ontwikkeling speelwijze

Pieter Schrassert Bert: “Bij het ontwikkelen van een speelwijze geldt bij het storen, net als bij andere momenten in het voetbal, dat je ervoor moet waken om spelers vol te stoppen met opdrachten. Je moet ervoor zorgen dat je de essentie van het drukzetten niet verloren laat gaan doordat de denkdruk te hoog wordt. Door veel met spelers in gesprek te zijn op trainingen en rondom wedstrijden kun je ze toch al beïnvloeden, doordat je steeds praat over specifieke handelingen in wisselende situaties. Voor spelers wordt een bepaalde manier van drukzetten dan steeds meer helder, doordat ze het veel herhaald hebben. Als je veel met spelers in gesprek bent en steeds specifiek handelingen bespreekt komt het in hun systeem. Belangrijk hierbij is wel dat je niet te veel tegelijk wilt. Om te zorgen dat spelers het drukzetten gaan leren zul je heel concreet en duidelijk moeten zijn in wat je precies wilt. Van wie vraag je wat, op welk moment, in welke richting, op welke snelheid en waar is het druk zetten afhankelijk van? Hoe specifieker je in gesprek bent met je spelers, des te duidelijker het over komt, waardoor zowel het beginniveau als het niveau van de trainingen erop weer hoger komt te liggen. Bij het ontwikkelen van de speelwijze starten wij met het verdedigen op de helft van de tegenstander. Verdedigen begint dus ook voorin, bij de spitsen.”

Storen helpt tegenstander

Pieter Schrassert Bert: “Bij de profopleiding (Onder 17, Onder 19 en het Beloftenteam) is het uitgangspunt dat we in eerste instantie met de drie aanvallers druk willen zetten en niet gelijk uitstappen met een middenvelder. Afhankelijk van de ruimtes die in een wedstrijd zouden ontstaan of de speelwijze van de tegenstander, zouden we daar overigens wel voor kunnen kiezen. De middenvelders blijven in de zone en gaan daar hun duels aan. In de laatste linie proberen we zo lang mogelijk met vier op lijn te blijven en niet zomaar één-op-één te gaan spelen. Dat is in mijn ogen te gemakkelijk, omdat je de spelers hiermee te weinig ontwikkelt binnen de samenwerking en communicatie. Ik denk dat de aanvallers samen met de middenvelders zo moeten leren drukzetten, dat het niet gelijk nodig is om van achteruit al door te stappen. Het doordekken door verdedigers kan noodzakelijk zijn, maar we proberen dat zo veel mogelijk op voorhand te voorkomen.”

Anticiperen

Pieter Schrassert Bert: “Bij het drukzetten kun je onderscheid maken tussen georganiseerde en ongeorganiseerde situaties. Bij het georganiseerd drukzetten gaat het bijvoorbeeld over situaties waarbij de keeper vanuit een doeltrap een centrale verdediger inspeelt. Wij geven de tegenstander de ruimte om de opbouw te starten, omdat we vandaaruit de tegenstander vast proberen te zetten. Bij het georganiseerd drukzetten hebben wij duidelijke afspraken. Wij proberen de spelers elkaar op die afspraken te laten coachen, maar ook dat ze elkaar aanspreken. We proberen spelers te laten anticiperen op nieuwe situaties, want de tegenstander past zich natuurlijk ook aan naarmate zij doorkrijgen hoe wij georganiseerd druk willen zetten. Daarom is het ook cruciaal dat je spelers initiatief leert nemen op het moment dat een tegenstander op een andere manier gaat opbouwen. Met name in de coaching ten aanzien van concrete handelingen om het uiteindelijke doel, balverovering op de helft van de tegenstander, te behalen. Aan de andere kant wil het ook wel eens lonen om zelf anders druk te gaan zetten. Wanneer je bijvoorbeeld de tegenstander meer ruimte geeft voor de opbouw, zullen zij met andere ruimtes en daarmee handelingen te maken krijgen. Ze krijgen denkdruk om de nieuwe situatie goed op te lossen. Waar je in de jongere leeftijdsgroepen als trainer nog dominanter en sturender kunt zijn, vind ik dat je dit anticiperingsvermogen zeker bij A-junioren moet kunnen creëren.”

Trainingsvorm

Doel

- verbeteren van het gezamenlijk drukzetten op de helft van de tegenstander

Organisatie

- het veld is 65 meter lang en 50 meter breed
- 1 groot doel en 2 kleine doeltjes
- 13 hesjes in 2 verschillende kleuren
- 8 pylonen om een veld mee uit te zetten

Inhoud

- partijspel 6:7 + keeper
- de te coachen partij scoort op het grote doel
- de tegenpartij scoort op de twee kleine doeltjes (stellen buitenspelers voor) of via een lijndribbel tussen de twee achterste pylonen
- bij een uitbal of doelpunt wordt de bal uitgenomen bij de trainer aan de zijkant, zodat er meer ongeorganiseerde situaties ontstaan
- trainer coacht de opbouwende ploeg op algemene principes en ze worden geholpen met het bespelen van de ruimtes

Coaching

- '10, stuur de spitsen aan en bepaal daarbij eerst het moment wanneer we goed georganiseerd staan.'
- '10, zodra we georganiseerd staan, geef de spitsen dan een opdracht om te gaan storen.'
- 'Aanvallers, geef met maximale snelheid druk, maar zorg ervoor dat je niet uitgespeeld wordt.'
- 'Aanvallers, rem tijdens het drukzetten af zodra je bij de tegenstander bent en dwing hem breed of terug te spelen.'
- '9, haal de crossbal eruit en voorkom dat je wordt uitgespeeld.'
- '7, 9 en 11, zak richting het middenveld zodra de lange bal wordt gegeven en zet de middenvelder die in balbezit is gekomen onder druk.'
- '7 en 11, scherm de bal door de as af, zodat we de tegenstander nog verder naar buiten dwingen.'

Methodiek

- de 10 van de tegenpartij eraf halen zodat er gelijke aantallen ontstaan

Initiatieven

Pieter Schrassert Bert: "Bij het ongeorganiseerd drukzetten kan een 9 zelf de beslissing nemen om druk te geven. Bijvoorbeeld wanneer de 3 van de tegenpartij een slechte bal geeft op de 4. Wanneer de 9 gaat, zal de rest van de ploeg moeten volgen of de 9 zal teruggeroepen moeten worden. Waar het storen bij het georganiseerd drukzetten in Nederland veel getraind wordt, valt er zeker nog winst te behalen in dat ongeorganiseerde drukzetten. Wat verwacht je dan van je spelers? Kun je een ongeorganiseerd moment georganiseerd krijgen, door bijvoorbeeld snel druk op de bal te krijgen en snel compact te komen? Als dat lukt, zal er weer een herkenbare situatie ontstaan, waardoor we het weer goed kunnen organiseren. Boven alles vind ik wel dat, zeker bij de Onder 19, spelers ruimte moeten krijgen om binnen de spelwijze initiatieven te nemen."

B-JEUGD

Brian Groeneweg speelde bij vv EBOH, GSC en RCD in het eerste elftal en stopte al op jonge leeftijd. Via het CIOS kwam hij middels stages terecht bij FC Dordrecht, waar hij uiteindelijk diverse C- en B-elftallen trainde. Inmiddels werkt Groeneweg voor het tweede seizoen bij de Willem II Voetbalacademie. Vorig jaar trainde hij er de Onder 16 en dit jaar staat hij bij de Onder 17 aan het roer. Tevens heeft Groeneweg (in het bezit van TC I) als taak om de rode draad binnen de jeugdopleiding te bewaken bij de B2, C1, C2 en D1.

Varianten

Brian Groeneweg: “Wij hanteren drie manieren van drukzetten op de helft van de tegenstander. De eerste variant is het vastzetten bij een doeltrap van de keeper. De tweede variant is dat we de eerste bal laten inspelen op een verdediger en dan druk gaan zetten. Bij de derde variant kiezen we positie halverwege de helft van de tegenstander en gaan vandaaruit druk zetten. Mijn voorkeur gaat uit naar een van de eerste twee varianten. Want des te dichter je de bal verovert bij het doel van de tegenstander, des te groter de kans is dat je vanuit de omschakeling snel scoort. Verover je de bal pas halverwege de helft, dan moet je zelf nog een eind voordat je bij het doel bent. Bovendien heeft de tegenstander dan meestal nog voldoende mensen achter de bal. Wat die varianten betreft: per wedstrijd en zelfs per moment in de wedstrijd kun en moet je variëren. Want elke tegenstander speelt anders en je kijkt naar de kwaliteiten van zowel onszelf als de tegenstander. Als de tegenstander een centraal duo heeft dat goed kan opbouwen, wil je dat die niet aan de bal komen. Dan kun je ze vastzetten of gelijk drukzetten zodat ze eigenlijk wel een lange bal móeten geven. Als de 2 en 5 van de tegenstanders zwakke opbouwers zijn, gaan met name de 9 en 7 of 11 zo staan en lopen dat de back ingespeeld kan worden. En als je wilt dat de centrale verdediger juist het middenveld inspeelt, dan schermen onze 7 en 11 de backs juist weer wél af. Eigenlijk wordt elke vorm wel door ons getraind. In een partijvorm, waarbij je aandacht legt op het opbouwen, is er ook een tegenpartij die druk gaat zetten. In dezelfde partijvorm kun je dus aan meerdere tactische elementen aandacht schenken.”

Back op back

Brian Groeneweg: “Bij B-junioren vind ik dat spelers zelf moeten inzien welke variant ze op welk moment willen hanteren. Natuurlijk begeleid ik het, maar spelers hebben zelf ook een verantwoordelijkheid. Ze moeten proberen te bepalen welke variant het meeste rendement oplevert. Hoe gaan we drukzetten tegen welke tegenstander? Waar liggen mogelijkheden en waar liggen kansen? Een specifiek voorbeeld doet zich voor wanneer de tegenstander tijdens de opbouw de backs (2 en 5) hoogop laat staan en ze hun 7 en 11 wat naar binnen laten spelen. Wij hebben de afspraak dat onze backs dan doordekken op de back die aan de balkant speelt. Daardoor kunnen we met onze drie aanvallers druk blijven geven op hun drie verdedigers. B-junioren moeten dit soort situaties zelf kunnen zien. Pas als dat niet gebeurt, help ik ze.”

V-tje lopen

Brian Groeneweg: “Bij de tweede variant laten we de keeper nog een centrale verdediger inspelen. Stel dat dat de 3 is, dan gaat de 9 instappen waarna de bal naar de 4 wordt gespeeld. Mijn 10 stapt dan uit en de 9 zakt weer in de rug van de 10. Dit vrij simpele principe noemen wij een V-tje lopen. Als je de 7 en 11 dan ook nog eens wat naar binnen laat spelen, houd je de onderlinge afstanden klein. Als we willen dat een back ingespeeld wordt, moeten de 7 en 11 zo gaan staan dat ze de back schuin voor zich houden. En wordt hun 5 dan ingespeeld (zie trainingsvorm), dan schuiven de 7, 9 en 10 mee naar de balkant.”

Trainingsvorm

Doel

- verbeteren van de samenwerking tussen de aanvallers (7/9/11) en de middenvelders (6/8/10) bij het storen halverwege de helft van de tegenstander, waarbij het doorstappen van 10 en het kantelen van de buitenspelers (7/11) centraal staat

Organisatie

- er wordt gespeeld op een heel speelveld, waarvan de hoeken aan een kant zijn afgesneden
- 18 hesjes in 2 verschillende kleuren
- 10 ballen
- 10 pylonen
- 2 grote doelen

Inhoud

- partijspel 9:9
- te coachen partij speelt 1:2:3:3 met de punt naar voren
- tegenpartij speelt 1:4:3:1 met de punt naar achteren
- de tegenpartij bouwt op, waarbij de centrale verdediger aan de bal komt
- 1 speelt op 3, waarna de 9 druk geeft
- 3 speelt op 4, waarna de 10 druk geeft (V-tje lopen)

Coaching

- 'Middenvelders, dek diagonaal door zodat de ballijn naar de spits niet open komt te liggen.'
- '9, zet zo druk dat je de ballijn naar voren afschermt.'
- 'Houd de onderlinge afstanden klein.'
- 'De 9 geeft het signaal van storen aan.'
- '10, zet druk op 4 als die ingespeeld wordt en scherm de ballijn naar voren af.'
- '6 en 8, blijf kort zitten aan de balkant.'
- '7 en 11, jullie zijn verantwoordelijk voor de backs en het terugkantelen op een middenvelder van de tegenpartij.'
- '7 en 11, wanneer de 10 druk gaat zetten, kantel dan.'
- 'Middenvelders ga 'half' staan.'

Methodiek

- na een uitbal of een doelpunt weer starten bij de keeper van de tegenpartij
- maximaal keer raken instellen voor de tegenpartij, zodat er eerder balverlies geleden wordt

Half staan

Brian Groeneweg: "Bij het drukzetten op de helft van de tegenstander vinden we het belangrijk dat spelers 'half' durven staan. Daarmee bedoelen we dat spelers een paar meter vóór hun directe tegenstander durven te komen op het moment dat de bal nog bij de achterhoede van de tegenstander is. Want juist door 'half' te gaan staan voorkom je dat de ruimtes te groot worden. Ook kom je op het middenveld niet één-op-één te staan, doordat spelers doorstappen en elkaar kunnen helpen. Je houdt de tegenstander dan onder druk. Als je namelijk achter je man blijft staan kom je geregeld te laat. Deze manier van drukzetten heeft met vertrouwen te maken. Dit vertrouwen hoop je te kweken door op trainingen aandacht aan dit 'half staan' te geven."

Bart Dubbeldam koos, op het moment dat hij de stap naar de senioren moest maken, voor het trainerschap. Na de eerste vier jaar Wielreicht D2 (schaduwselectie) getraind te hebben, stond hij vervolgens nog eens vier jaar bij de D1 aan het roer. Drie jaar geleden is hij gestart bij Wielreicht C1 en maakte er via een kampioenschap de stap naar de Derde Divisie Landelijk. In het dagelijks leven werkt Dubbeldam als leerkracht in het basisonderwijs in Smidshoek.

Besprekingen

Bart Dubbeldam: “Bij de C-junioren begin ik het seizoen met het voetballen zonder bal. Hoe gaan we staan en wat willen we? Wat het drukzetten betreft willen we de bal zo dicht mogelijk bij het doel van de tegenstander veroveren. Dit betekent dat bij ons de 9 leidend is in het drukzetten, omdat hij het beste kan bepalen welk moment hij begint met afjagen. Belangrijk daarbij is dat je met de rest van de spelers afspreekt dat er, op het moment dat de 9 gaat afjagen, vol druk gezet wordt. Met C-junioren kun je dit soort principes al wel goed bespreken, want de meesten hebben het tactische inzicht er wel voor. Gedurende het seizoen herhalen we de gemaakte afspraken. Dit hoeft niet heel uitgebreid bij C-junioren, want hun spanningsboog is niet heel groot. De fout van de meeste trainers is naar mijn idee dat zij bang zijn iets te vergeten en de spelers overladen met informatie. Ik probeer tijdens trainingen vooral begeleidend te coachen en slechts op een aantal momenten die daarom vragen de situatie stil te zetten. De gemaakte afspraken over het storen op de helft van de tegenstander halen we ook kort aan tijdens wedstrijdbesprekingen. Een wedstrijdbespreking duurt bij mij maximaal een kwartier. Als je veel hebt herhaald tijdens de trainingen en de afspraken duidelijk zijn, hoef je ook geen bespreking van een half uur meer te houden. Om spelers betrokken te houden, roep ik af en toe iemand naar voren en stel een aantal vragen. ‘Wat doe je als de bal bij de 2 van de tegenpartij is?’ Deze vraag kan trouwens zowel aan onze 11 en onze 5 gesteld worden, omdat die dan beiden een rol hebben.”

Afjagen door de 7 en 11

Bart Dubbeldam: “Stel dat de centrale verdediger de 2 aanspeelt, dan heeft die maar weinig mogelijkheden door de beperking van de zijlijn. Hij kan hij een risicovolle bal geven op een middenvelder of een lange bal geven op de vleugelaanvaller. Op het moment dat de 2 wordt aangespeeld, heeft onze 11 twee opties. Ten eerste kan hij zo gaan afjagen zodat de 2 wordt gedwongen om de bal naar binnen te spelen, bij voorkeur met zijn mindere been. Onze 11 zet dus met een boogje druk aan de buitenkant. Dat is het teken voor mijn 10 om heel kort te gaan zitten, omdat de bal zijn richting op zal gaan. De 8 zit ook kort en de nummer 6 geeft rugdekking aan 8 of 10, zodat de kant waar de bal is vaststaat. De 7, die niet aan de balkant staat, gaat naar binnen en pakt een centrale verdediger op. Lukt zo iets? Dan kan de 2 alleen nog terug naar de keeper of zal een verre oplossing zoeken, waardoor mijn ploeg de tijd heeft om te kantelen. De tweede optie is dat onze 11 bewust de bal van de 2 op hun vleugelaanvaller laat geven en dus aan de binnenkant druk geeft. Onze eigen back (5) moet dan kort zitten en de 4 zorgt voor rugdekking, mocht de vleugelaanvaller van de tegenpartij toch wegdraaien. Omdat onze 5 die lange bal verwacht, wil ik het liefst dat hij voor zijn vleugelaanvaller komt. Lukt dit niet, dan moet hij ervoor zorgen dat er niet weggedraaid kan worden. De vleugelaanvaller die ingespeeld is kan dan alleen nog maar een moeilijke bal naar een middenvelder geven. Mocht de tegenpartij zich onder onze druk uit voetballen via hun nummer 2, dan zal onze 6 deze op moeten vangen.”

Trainingsvorm

Doel

- verbeteren van het samen drukzetten op de bal

Organisatie

- het veld is 30 meter breed en 30 meter lang
- 12 hesjes in 3 verschillende kleuren
- 10 ballen rondom het veld
- 4 pylonen om een veld mee uit te zetten

Inhoud

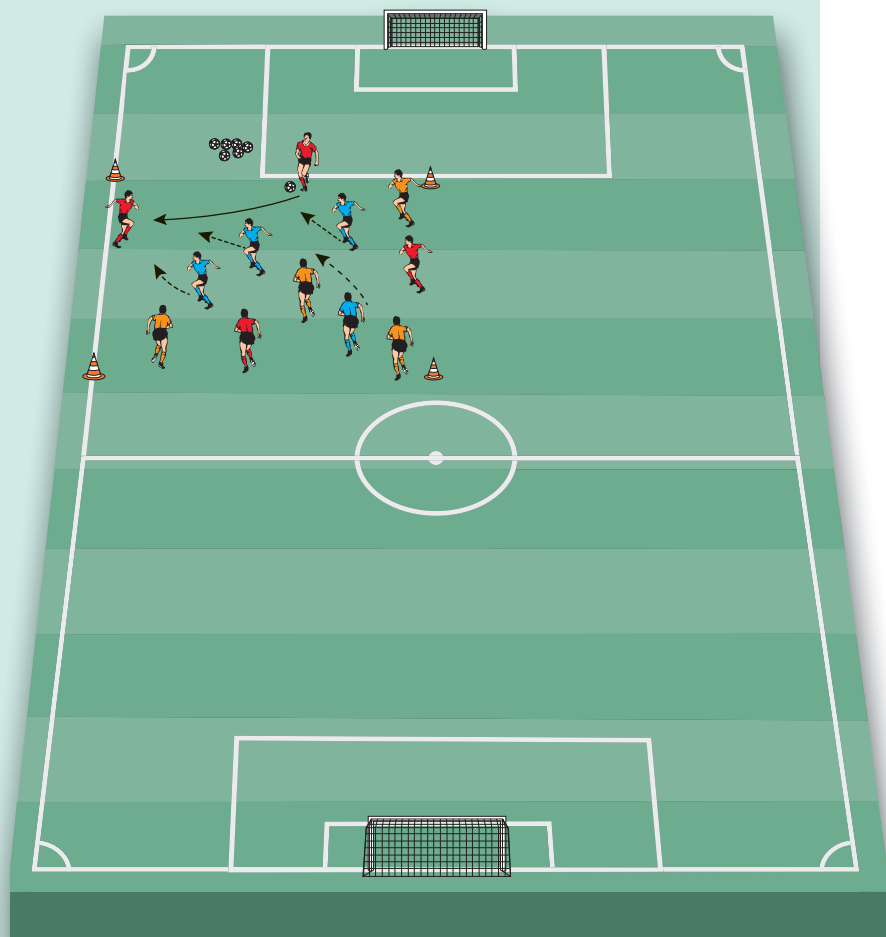
- 3 partijen van 4 spelers
- 2 partijen spelen samen en proberen de bal in bezit te houden
- zodra de verdedigende ploeg de bal verovert, worden zij direct aanvallers
- de partij die de bal verloren heeft, gaat verdedigen
- 10 keer overspelen is een punt

Coaching voor de verdedigers

- ‘Maak de ruimtes klein en zorg dat je dicht bij elkaar blijft.’
- ‘Ga afjagen zodra de bal in een hoek is of slecht wordt aangespeeld.’
- ‘Sta op je voorvoeten, zodat je snel kunt bewegen.’
- ‘Coach elkaar en zeg of en waar degene voor je druk moet gaan zetten.’

Methodiek

- maximaal aantal keer raken voor de aanvallers (makkelijker)
- veld kleiner maken (makkelijker) of juist groter maken (moeilijker)
- 3 blokken spelen waarbij 1 partij steeds verdedigt en je op het einde kijkt welk team de bal het meeste aantal keren heeft veroverd

Afjagen van de 9

Bart Dubbeldam: “Ik vind het belangrijk om tijdens wedstrijden gelijk te zorgen dat je goed gaat staan zonder bal. Hierbij moeten mijn spelers hun tegenstander los durven laten. Zodra we compact staan is het mijn nummer 9 die de 3 of 4 van de tegenpartij ruimte geeft om ingespeeld te worden. Bij voorkeur probeert hij zo te gaan staan dat de minste van de twee centrale verdedigers wordt ingespeeld. Dit betekent dus dat hij zelf moet leren herkennen wie de minste opbouwer is. Van een spits in de C-junioren mag je dit tactisch gezien wel verwachten. Bij het storen moet hij zorgen dat de ballijn naar de andere centrale verdediger afgesloten wordt. Mijn 7 en 11 laten hun tegenstanders ook wat los, zodat de centrale verdediger in balbezit min of meer gedwongen wordt om een back in te spelen.”

Dennis Gommer doorliep in Schoonebeek de gecombineerde jeugdopleiding van Sc Oranje en vv Minjak. Toen beide clubs in 2004 fuseerden tot SVV'04 ging ook de jeugdopleiding onder die naam verder. Bij SVV'04, dat vorig seizoen degradeerde uit de Zondag Tweede Klasse, behoort Gommer al tien jaar tot de selectie. Momenteel zit hij in de laatste fase van zijn ALO-studie aan de Hanzehogeschool in Groningen. Gommer is in het bezit van TC III en staat voor het vijfde jaar op rij aan het roer bij SVV'04 D1.

Voorste linie

Dennis Gommer: "Bij D-pupillen is het heel belangrijk dat je ze niet meer dan één taak geeft tijdens het storen. En zelfs al geef je ze die ene taak, dan nog zul je als trainer moeten controleren of ze het begrepen hebben en uitvoeren. Tijdens het drukzetten hebben we een paar voorbeelden van taken. Bij ons is de afspraak dat zodra de keeper of een centrale verdediger van de tegenpartij de doeltrap neemt, onze 9 tussen de 3 en 4 van de tegenpartij gaat staan en de 7 en 11 het veld klein maken. Dit klein maken moet je bij D-pupillen specificeren. Ik leg dan uit dat ze naar binnen moeten komen en iets moeten inzakken, zodat ze niet op dezelfde lijn als de 9 komen te staan. Voor de 7 en 11 wordt het door die toevoeging heel concreet, want ze kunnen kijken naar de 9 en dan bepalen of ze goed staan. Tegelijkertijd moeten ze ook weer niet op het middenveld komen te spelen, want dan staan ze te ver ingezakt. In het zoeken naar deze positie moet je D-pupillen dus helpen en begeleiden. Sommige spelers durven ook niet altijd in te zakken, omdat ze bang zijn hun directe tegenstander los te laten. Dit kan een gevolg zijn van het feit dat spelers in de E-pupillen, toen ze nog op een kleiner veld speelden, niet de noodzaak zagen of mogelijkheid hadden om hun tegenstander echt los te laten. Die ruimtes waren er niet. Ook van wat verdedigen precies inhoudt, zul je D-pupillen bewust moeten gaan maken. Sommigen denken nog dat ze pas wat hoeven te doen zodra een aanvaller een loopactie maakt. Maar verdedigen moet je juist actiever doen en met veel inzet."

Middenlinie

Dennis Gommer: "D-pupillen zijn nog erg gericht op het individu. Dit betekent dat het maar de vraag is of je bij het storen op de helft van de tegenstander al moet willen of kunt verwachten dat één speler het signaal voor het drukzetten geeft. Mijn ervaring is dat als je veel individuele afspraken maakt, je ook zonder een vaste aanjager goed druk kunt geven. Op het middenveld hebben we een aantal principes. De 6, 8 en 10 moeten kort op hun man zitten op het moment dat een middenvelder ingespeeld wordt. Ze moeten proberen te voorkomen dat de ingespeelde bal op een middenvelder gekaatst kan worden. Daarnaast moeten ze aan de binnenkant gaan staan, dus aan de kant waar de bal op dat moment is. Ten slotte moeten ze tegenstanders los durven laten. Als de tegenstander via de 2 opbouwt, dan moet onze 6 zijn man loslaten en de andere twee middenvelders ondersteunen. De 6 hoeft niet bang te zijn dat de 2 in één keer de bal inspeelt op de speler die de 6 losgelaten heeft, want dat soort afstanden worden door D-pupillen maar zelden overbrugd. Dat kun je spelers op de training laten zien door situatief te coachen."

Gericht op de bal

Dennis Gommer: "Wat je bij D-pupillen nog veel ziet, is dat ze erg gericht zijn op de bal en het nog moeilijk vinden om ruimtes te herkennen. Ik heb bij het drukzetten de afspraak gemaakt met 7 en 11 dat ze in principe geen drukzetten op de 3 of 4 van de tegenstander. Dat is in eerste instantie de taak van de 9. Ik heb mijn spelers laten zien wat er gebeurt op het moment dat ze wél druk gaan zetten op centrale verdediger. Ze laten dan hun back vrij die, zodra de 3 of 4 van de tegenpartij een middenvelder inspeelt, zo vrij mee op kan komen. Aan de ene kant verwacht ik dus wel een actieve houding tijdens het verdedigen, maar van de 7 of 11 vraag ik ook het geduld om te wachten met drukzetten totdat de back wordt ingespeeld. Zoiets krijg je niet in een paar weken voor elkaar. Je zult deze afspraken moeten herhalen in partijvormen of in kleinere vormen zoals 3:2 en 4:3 (zie trainingsvormen). Daarnaast zul je D-pupillen vooral de mogelijkheid moeten geven om fouten te maken. Om het storen op de helft van de tegenstander onder de knie te krijgen hebben ze nog wel wat jaren te gaan."

Trainingsvorm

Doel

- verbeteren van het dwingen van de 3 van de tegenpartij om de bal naar de zijkant te spelen

Organisatie

- het veld is 35 meter lang en 35 meter breed
- het veld is 35 meter lang en 35 meter breed
- 1 groot doel en 2 kleine doeltjes
- 10 ballen in het doel bij de keeper
- 6 pylonen om een veld mee uit te zetten

Inhoud

- 3 + keeper : 2
- de keeper van de opbouwende partij start met een inspeelbal op een verdediger
- het drietal kan scoren op de kleine doeltjes
- het tweetal probeert de bal te veroveren en te scoren op het grote doel
- na een score komt er een nieuw tweetal in om te scoren
- voorwaarde is dat de drie opbouwers in een kommetje staan zodra de keeper de bal inspeelt

Coaching

- 'Ga samen zo staan dat de keeper alleen de 3 kan aanspelen.'
- 'Ga samen zo staan dat de 3 de bal naar de zijkant moet spelen.'
- 'Sta niet te diep, zodat de 3 gelijk de steekbal kan geven.'
- 'Zak niet te ver in, waardoor de 3 het middenveld in kan dribbelen.'
- 'Ga pas afjagen zodra de bal naar de zijkant gaat, waarbij degene die het verst van de bal af staat zorgt dat de 3 niet meer ingespeeld kan worden.'

Methodiek

- maximaal aantal keer raken instellen voor de opbouwende partij (makkelijker)
- het veld smaller maken (makkelijker) of breder maken (moeilijker)

Doel

- verbeteren van het gezamenlijk afjagen door de voorste linie

Organisatie

- het veld is 40 meter lang en 55 meter breed
- 4 pylonen om een veld mee uit te zetten
- 2 kleine doeltjes en 1 groot doel met keeper

Inhoud

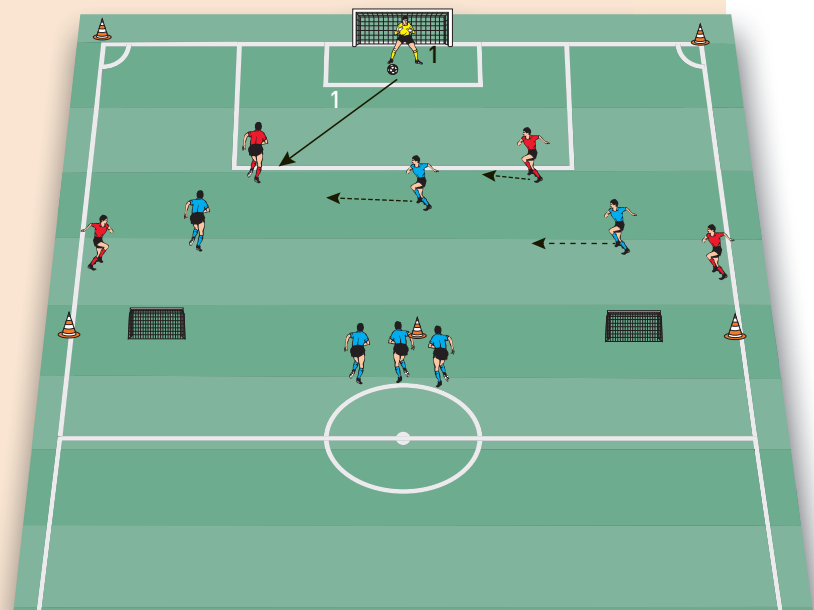
- 4 + keeper : 3
- de opbouwende partij kan scoren in de 2 kleine doeltjes
- het drietal probeert de bal te veroveren en te scoren op het grote doel
- na een score of een uitbal wisselt het drietal met spelers die achter de achterlijn staan
- voorwaarde is dat de opbouwende partij in een kommetje staat in de beginsituatie

Coaching

- '9 stel je tussen 3 en 4 op en ga pas lopen zodra de bal is ingespeeld door de keeper.'
- '7 en 11 zet geen druk op de 3 en 4, maar wacht totdat de bal naar de zijkant is.'
- '7 en 11 heb geduld en wacht totdat de back wordt ingespeeld.'
- '7 en 11 durf je man los te laten zodra de bal naar de back aan de andere kant wordt gespeeld.'

Methodiek

- opbouwende partij laten scoren door een lijndribbel in plaats van op 2 doeltjes (moeilijker)
- maximaal aantal keer raken instellen voor de opbouwende partij (makkelijker)
- het veld langer maken (moeilijker)
- uitbouwen naar 5 + keeper : 4

COACHES BETAALD VOETBAL

INTEGER

DESKUNDIG

PROFESSIEEEL

“Passie voor voetbal”

“Coaches Betaald Voetbal is de vakvereniging van gediplomeerde trainer/coaches, werkzaam in het Nederlandse Betaald Voetbal alsmede voor leden werkzaam in het buitenland. In het aansturen en uitvoeren van ons voetbalbeleid laten we ons leiden door Nederlandse deugden: een goede infrastructuur, een cultuur van overleg, kennis van de internationale voetbalwereld, een groot netwerk, ons idee over opleiden, ontwikkelen en presteren.”

CBV – visie

Coaches Betaald Voetbal is een goed belangenbehartiger van en voor haar leden. Ze manifesteert zich als een vaste en betrouwbare waarde in het Betaald Voetbal. Ze is volwaardig gesprekspartner van de KNVB, clubs en andere belangenorganisaties. Ze biedt zich aan als adviesorgaan en kenniscentrum voor overheid, business partners en overig bedrijfsleven. In onze visie is prioriteit gegeven aan kwaliteit en professionaliteit in opleiden, ontwikkelen, gedrag en presteren.

CBV – missie

De CBV is de cultuurdrager van het Nederlands voetbal en de bewaker van de Hollandse school. De CBV en haar leden kenmerken zich door een extreme

passie voor voetbal. Deze passie voor voetbal komt binnen en buiten de lijnen tot uiting en willen we graag delen. Coaches Betaald Voetbal neemt ook op sociaal maatschappelijk gebied haar verantwoordelijkheid en zet haar kennis en ervaring in voor mens en samenleving.

Onze vaste kerntaken:

1. Het verbeteren van de kwaliteit van het voetbal in zijn algemeenheid en van het betaald voetbal in het bijzonder;
2. Het verder ontwikkelen en professionaliseren van het vak van trainer/coach met alle te onderscheiden disciplines en voetbaltechnische functies;
3. Het bewaken en waar mogelijk verbeteren van het imago van Betaald Voetbal in zijn algemeenheid en de trainer/coach in het bijzonder;
4. Het optimaal behartigen en bewaken van de belangen van de leden.

Coaches Betaald Voetbal als belangenvereniging

De CBV is een stabiele en sterke organisatie en telt momenteel meer dan 500 leden. Zij heeft aanzien en een groot draagvlak in het betaald voetbal. In het buitenland

Coaches
Betaald
Voetbal

CULTUURDRAGERS VAN
De Hollandse School

wordt de CBV gezien als het voorbeeld van een goed georganiseerde belangenvereniging voor de professionele trainer/coach. Het is een gezamenlijke taak om deze status te handhaven en daar waar mogelijk te verbeteren. Het consequent naleven van statuten, huishoudelijk reglement en van de afgesproken gedragscode en erecode is daarbij van het grootste belang. Daarnaast staat de CBV voor Sportiviteit en Respect. Met in het achterhoofd de gedachte dat voetbal voor iedereen is en van iedereen, wil de CBV een vereniging zijn met oog voor (mede-) mens en maatschappij. Coaches Betaald Voetbal is Meer dan Voetbal.

CBV

Postbus 1 8000 AA Zwolle

Bezoekadres: Hogeland 10

8024 AZ Zwolle

Telefoon: 088 850 8610

Fax: 088 850 8613

E-mail: info@coachesbv.nl

Website: www.coachesbv.nl

Onze partners

PRINTED BY: UW PARTNER IN DRUKWERK!
Q-PROMOTIONS.NL

Landstede

DeVoetbalTrainer

BILDERBERG

INTERSPORT
SPORT TO THE PEOPLE

GAME ON

 TENCATE **GreenFields**

 webs

BASIC-FIT